

Галилей билъ вече ученъ човѣкъ. Той прочелъ учението на знаменититѣ до тогава хора и захваналъ все по-вече и по-вече да се замислюва. Най-напрѣдъ открилъ *телескопа* — уредъ, съ който може да се вижда много надалече. Той обърналъ телескопа къмъ небето и почналъ да изучава слънцето, мѣсецътъ и звѣздитѣ.

Видѣлъ, че *петната* на мѣсеца сж назъбени голи планини, прѣсечени съ голѣми пропасти. Отъ дълги наблюдения узналъ сжщо, че мѣсецътъ се върти около земята, а двѣтъ се въртятъ около слънцето. Всички тѣзи открития Галилей ги напечаталъ и името му се чувало навсѣкждѣ. Неговата слава се разнасяла по цѣлия свѣтъ . . . . Галилей слѣдъ всѣко откритие изнамѣрвалъ ново. Много работи за слънцето и звѣздитѣ сполучилъ да открие.

Но тази слава донесла на Галилея голѣми мъчения! . . . . Мъчения, отъ които настрѣхвватъ космитѣ на човѣка. Тогавашнитѣ духовници били много силни, тѣ сждѣли за всичко. Учението на Галилея било противно на тѣхното и тѣ почнали да го прѣслѣдватъ. Най-сетнѣ го повикали на сждъ прѣдъ духовнитѣ началници. Безъ да гледатъ на неговата старостъ (70 годишенъ) — и слабостъ, тѣ захванали да го мъчатъ. Затворили го въ една влажна тъмница и искали отъ него да се откаже отъ учението си. Послѣ го довели прѣдъ сждиитѣ—духовници и на колѣнѣ сж искали да прочете дума по дума своето отричане отъ учението. Ето на кратко това отричане:

„Азъ, Галилео Галилей, 70 годишенъ, се отказвамъ отъ учението си, че земята се върти